

linger, er, at man ser det som en helhed. Man skal se det som en helhed, og det gør sig i øvrigt også gældende på en række andre forhold. Hvis ikke helheden er til stede, nytter det ikke noget, at man piller nogle enkelte elementer ud og så gennemfører det. Helheden er jo at se på den kriminelle, lovbryderen, både før, under og efter afsoningen.

Hvad er det, der fører til den kriminelle handling? Hvis vi kan finde ud af det, så tror jeg, at vi er nået et langt stykke ad vejen til at kunne undgå de kriminelle handlinger, og det ville jo være målet for alle: at undgå, at der er nogen, der begår kriminelle handlinger, således at vi på et tidspunkt er nødt til at sætte dem i fængsel, og det er der jo ikke nogen der har lyst til. Der er for så vidt ikke nogen, der synes, at det er sjovt at sætte mennesker i fængsel, men det kan være nødvendigt at gøre det. Derfor er det vigtigt, at vi sørger for, at befolkningen som helhed har forståelse for de love, vi har her i landet, og har forståelse for, at lovgivningen skal overholdes.

Det er også vigtigt, hvis der er nogen, der ikke kan finde ud af det alligevel, at vi så i en eller anden form laver et stykke præventivt arbejde, hvor vi prøver på at forhindre de kriminelle handlinger, men også, og det tror vi på i Fremskridtspartiet har en effekt, at vi sørger for, at man ved, at det har en konsekvens, hvis man laver en kriminel handling. Det har i sig selv også en præventiv effekt.

Jeg har et par gange talt med en indsat, som har lavet temmelig meget kriminalitet og temmelig alvorlig kriminalitet i sit liv, og det var faktisk sådan, at først da den pågældende kom på sikringsanstalten, gik det op for vedkommende, hvor alvorligt det kunne gå. Da han en gang havde været der, var han overbevist om, at det skulle han aldrig nogen sinde prøve igen. Så meget skulle der til i hans tilfælde, før han kunne indse, at han skulle lade være med at lave kriminalitet, og det er jo forskelligt fra person til person. Nogle kan nøjes med et lille rap over fingrene, og så gør de det aldrig mere, og for andre skal der skrappe midler til. Over for de personer, hvor det er nødvendigt med skrappe midler, må vi bruge de skrappe midler ikke kun af hensyn til personen selv, men sandelig også af hensyn til resten af samfundet.

Når vi taler om, hvordan afsoningen skal foregå, så er det for mig at se meget, meget afgørende – langt mere afgørende end straffens

længde – at de pågældende kommer til afsoning med det samme, lige så snart dommen er afsagt. Det skal den i øvrigt også gøres noget hurtigere, end den bliver i dag, så det er direkte til afsoning. Det har en langt større pædagogisk effekt, end at man kommer måske halvandet år efter, at den kriminelle handling er begået, og siger, at nu er der plads, og nu er det så din tur til at afsone. Den pædagogiske effekt kan ligge på et meget lille sted. Vedkommende har haft halvandet år til at overveje, om det nu var klogt at gøre det, han gjorde, og halvandet år efter er der sådan set ikke nogen grund til at tage ind og sone det.

Det er vigtigt, at man har forståelse for, og det tror jeg at alle er enige om, at man ikke bare kan sætte nogle mennesker i fængsel og lukke dem ud igen og så håbe på, at det går godt. Man er nødt til at gøre et eller andet for at sikre, at det går godt, når de kommer ud igen, så de er forberedt på at skulle leve sammen med andre mennesker ude i samfundet i en kriminalitetsfri tilværelse.

Det er afgørende, når man foretager sig en eller anden handling, at det så får konsekvenser. Hvis ikke man forstår det, så er det klart, at det går galt, for hvis ikke det får konsekvenser, at man laver det ene eller det andet, medens man sidder i fængslet, hvorfor i alverden skulle man så have forståelse for, at det får konsekvenser, når man kommer ud og begynder at stjæle biler eller lignende?

Ansvar både for sig selv og for andre, respekt for sig selv og for andre er forudsætningerne for, at det skal lykkes, når vi løslader personer igen, og det kræver en ganske fast hånd og en fast ledelse i Kriminalforsorgen, og det tror vi på i Fremskridtspartiet at de 20 punkter her er med til at fremhæve.

Søren Søndergaard (EL):

Nu skal man jo ikke tro, at bare fordi det er Venstre og De Konservative, der fremsætter dette beslutningsforslag, at Enhedslisten er imod. Det er vi ikke, i hvert fald ikke det hele. Der er en række ting i forslaget, vi faktisk er positive over for.

Vi er meget positive over for punkt 5 om en bedre uddannelse af fængselspersonalet. Det gælder dels det, man kan kalde de traditionelle fangevogtere, hvor det er vigtigt med en uddannelse, dels i forhold til at forstå, at fængselspersonalet som helhed skal have en bedre uddannelse f.eks. ved, at der bliver ansat flere og